

VĚTRNÍK

Ročník L.

Sobota 12. října 2019

číslo 2.

Letos se budeme scházet u padesátnice

Taky chodíte rádi do místní hospůdky? Já jo. Taky tam tak rádi zevlujete a nic neděláte, jen si tak popíjíte a povídáte. Já jo. Jen na to nemám moc čas. Jsem prostě kavárenský typ a když už tak sedím u dobré kávy nebo nedej bože u nějaké laskominy, tak se rozhlížím. Pozoruju prostředí a tak. A tady pozoruju scénu loutkového divadla.

Asi není pro nikoho novinka, že právě loutkové scény dávají název celému restauračnímu zařízení. A víte, jaký název je ten letošní? Ne, nedívejte se na jídelní či nápojové lístky. Hádejte. Správně, uhodli jste, je to Padesátnice.

Tak téma se zcela jasně letos nabízí. Padesátá přehlídka, navíc je ženského rodu, tak jak jinak, než Padesátnice. Loutkové scény už nějaký ten rok připravuje

(Pokračování na stránce 2)

dnes		
kdy	co	kde
9:00	pietní vzpomínka	hřbitov
13:00	KR SČDO	sokolovna
13:00	Videokavárna	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	předání klíče	před divadlem
15:00	vítání Ořechov u Brna	před divadlem
17:00	Naši vaši furianti	velký sál
17:30		
18:00	Ořechov u Brna	
20:00	Křest knihy, mince, filmu	velký sál
20:00	Naši vaši furianti	velký sál
20:30		
21:00	Ořechov u Brna	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	společenský večer	Bowling bar

Honza Hejral. Nějaký čas je chystal společně s Lenkou Richtovou. Ale jak dlouho už tedy za podobou scén Honza stojí?

„Dělám je, ať už s Lenkou nebo sám, od roku 2000, tedy 19 let. Ta první scéna se jmenovala U vodníků. Jejich vymýšlení a realizace mě fakt baví, dělám je rád,“ svěřuje se Honza a dodává, že když už Padesátnice tak nějak logicky vyplynula. „Při čtyřicítce jsme doslova narvali 40 loutek na scénu. Padesát loutek bychom asi taky našli, ale jednak by to nebyl originální nápad, jednak by to jeviště bylo přecpané,“ konstatuje Honza s tím, že matka Svatka vymyslela koncept symbolů jednotlivých desetiletí. Na scéně jsou jen dámy: a tak Žebrák symbolizuje

miminko v kolébce, 10. ročník holčička, pak je na scéně dvacetiletá slečna v hippie oblečení, třicetiletá žena, čtyřicetiletá a padesátiletá paní. Všechny loutky znovu oblékla do nových šatů odpovídajících té které době Marie Trunečková.

Nedalo mi, abych se nezeptala: Když se ohlédneš zpět, která scéna ti byla nejbližší? „Je to celkem zvláštní, bavila mě ta U vejra, i když vlastně správně se jmenovala U čaroděje, který tam kohosi věznil. Název U vejra jsem si nechal tehdy poradit. Zvláštní bylo, že nikdo nechápal scénu U Havlase Pavlaty. Asi to bylo tím, že jsme na scéně postavili stejný výjev, jako je na oponě loutkového divadla. Jenže z přehlídkových hostů skoro nikdo oponu nezná, protože je pořád vytažená. Spuš-

těná byla jen v roce 1992, asi proto, aby ji soubor také ukázal,“ zamýšlí se Honza nad svými scénami. „Moc rád jsem měl scénu U tří kamarádů v roce 2014, ta byla k výročí 90 let loutkového divadla ve Vysokém. A naše loutky mají typické trio – Škrhola, Kašpárek a Pivoňka. Protože máme nádherné kulisy zimního lesa, že tu povedenou trojku do té zimní krajiny posadím. Tři kamarádi tak seděli kolem ohýnku. A moc mě tehdy hřálo, že lidi za mnou přišli a říkali, že tak čistou scénu už hodně dlouho neviděli,“ usmívá se Honza Hejral.

Tak až půjdete letos do hospůdky, nezapomeňte, že jdete k Padesátnici. A připijte jí na zdraví. (jn)

Republika byla vydražena

První vítání 50. přehlídky Krakonošův divadelní podzim je za námi. Před vysockým divadlem bylo po roce zase plno. Dechovka, mažoretky a nově i premiéra vystoupení Krakonošových dětí. To vše provázelo uvítání divadelníků.

Hana Dohnalová, která vítala za SČDO, to celé trefně shrnula: „Vítáme soubor, který to sem měl nejdál, utratil za cestu nejvíc peněz a trvalo mu nejdéle, než se ze všech ulic, uliček a okolních chalup všichni sešli.“ Ano, vládce hor přivítal v kraji pod horami své krajany, vysocké ochotníky.

Bylo by divné, kdyby domácí předstoupili před Krakonoše jen tak, obyčejně. Takže nikoho z přítomných nepřekvapilo, že režisérka Svatava Hejralová přijela na koni. Sice na houpacím, ale byl to kůň. Další nečekanou novinkou byla divadelní dražba. Jana Fričová, která spolu s Hankou Dohnalovou vítala soubor, dražila naši republiku. Vyvolávací cena byla „tři zelený“. Ovšem s částkou se muselo jít výrazně dolů a nakonec se položka prodala za koně, fotbal a poklad.

První přivítání divadelníků se povedlo. Uvidíme, s jakými kreativními nápady přijdou další soubory. Dnes ve tři hodiny si počkáme na slavnostní příchod Ořechováků.

(eli)

Bio Krakonoš

Slavíme padesátiny a tak se určitě sluší přinést na přehlídku něco nového. Proto na vás čeká nová videokavárna, která bude otevírat své dveře každý den od 13 hodin v hospůdce Padesátnice. Nebrouzdejte tedy zbytečně po horách, ale využijte pozvání a přijďte se podívat na to, co jste tu tropili vy nebo předchůdci.

(red)

A hup do děje!

*Je pátek – a i když teplo jinak vypadá,
Všude je plno smíchu a dobrá nálada.
Na horách v dálce z mraků peřiny –
Jsem rád, že jsem tu – a nejsem jediný.*

*V sobotu ráno, až budete to číst,
Spadne již mnohý vybarvený list –
Však slunce vykoukne – a nikdy závěje.
Tak kávu, čaj – či rum – a hupky do děje!*

*Přátelé naši to s chutí načali.
Svou Republiku nám pěkně zahráli.
Pak posezení dlouhé – tím se nic nezkazí.
Teď do muzea snad skoro každý vyrazí.*

*Začátek skvělý – a dneska budou tamti –
Naši - či vaši – no prostě furianti,
Nám v očích svítí prapodivná zář,
Neb každou chvíli známou tu potkáváme tvář.*

*Tak – týden před námi. A vy, naši milí,
Padesátku jste krásně připravili!
Teď ať si ji všichni s vámi užijem!
A večer co večer si na ni připijem!*

Jiří Hlávka

Svatava Hejralová: Jsem pověřčivá

Republiku za koně a fotbal bylo „startovacím“ představením 50. divadelní přehlídky Krakonošův divadelní podzim. I když „jenom“ jako host. Jaký je to pocit, být režisérkou takového divadla?

Strašný. Je to moje režisérská prvotina a myslím, že už víckrát do této vody nevstoupím. Byla to z nouze ctnost, nechtěla jsem to režirovat, protože si myslím, že Petr Pýcha, který to režíroval před lety, to udělal dokonale. Vlastně jsem nic neregistrovala. To divadlo už bylo postavené. Až na nějaké škrty to bylo víceméně hotové.

Toto představení tedy už Vysočáci hráli, v roce 2002. A hráli ho velmi úspěšně, byli na KDP a později i na Jiráskově Hronově. Co tě přimělo k tomu hru oprášit?

Přiměla mě k tomu oslava 100 let republiky. Přemýšleli jsme s Honzíkem Hejralem, jaké představení by bylo nejideálnější. Měla jsem jasnou koncepci oslav, v tom jsem měla jasno hned, ale hra pořád chyběla. S nápadem Republiky přišel nakonec Honza. Od premiéry uběhlo 17 let, tak jsem si řekla, že by bylo vlastně hezké to zopakovat. A ono to vyšlo krásně.

I když se tedy zásadně nic

nezměnilo, herci se asi vystřídali. Hraje v nynější Republice někdo, kdo hrál i v té původní?

Jsou tam celkem tři. Martin Hnyk, který hraje roli učitele, policajt, kterého dělá Ivan Hanuš a Jiří Šalda. Jinak jsou všechny postavy úplně nově obsazené.

Ty sama si v původní verzi taky hrála. I když jsi teď v roli režisérky a říká se, že není dobré, když sám režisér hraje, nemrzí tě to? Nechtěla si taky oprášit repliky?

Nechtěla jsem, protože si myslím, že každý z nás má jiné zkušenosti, jiné pocity a je potřeba, aby to vyjádřil sám za sebe, a není možné, aby mu je režisér vnutil. Může mu podsunout chování na venek, ale to nejniternější musí jít z herce. A já mám hroznou radost, že se Klárka té role chopila podle svého a podle mě byla ještě ostřejší než já a vytvořila si vlastní figuru.

Obnovená premiéra byla uvedena na Vánoce 2018. Kolikrát jste to od té doby hráli?

Šestkrát jsme hráli před vyprodaným publikem doma ve Vysokém a dvakrát jinde. Včera to bylo deváté představení. Plná hlediště mluví za vše a myslím si, že je to opravdu povedená hra a že je dobře, že jsme ji obnovili.

Je už naplánovaná derniéra?

Ne. Já tohle slovo nemám ráda, protože si myslím, že když ta inscenace žije a herci jsou ochotní hrát, nač stanovovat, že se udělá derniéra. Co když si někdo za půl roku vzpomene, že chce Republiku ještě vidět.

Jsi pověřčivá paní režisérka? Máš s částí souboru, která hraje v Republice nějaký speciální rituál, aby se vše povedlo, jak má?

Jsem pověřčivá. Samozřejmě štamprličku si dáme, musíme se pokopat a vždycky chodím prosit doušky. Za jakoukoliv akci chodím prosit doušky na hřbitov. (eli)

AUTODOPRAVA - ZEMNÍ PRÁCE

Jaroslav Kučera
+420 723 453 259

www.zemnipracakucera.wbs.cz

Tříleté padesátiny

První vítání hostů s domácím proběhlo, první polibky, třesy rukou, plácání po ramenou, první stopičky něčeho ostřejšího. No ano, jsme tady a máme co slavit. Vždyť letos je to už po padesáté, co se divadelníci ze sídel do 5000 obyvatel schází na národní přehlídce venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim.

To všechno je pravda, ale jeden hlas z lidu mi uložil do hlavy brouka - chroustala. Proč slavit jen jeden rok, když můžeme slavit ještě další dva! A pořád bude pravda, že je to ten padesátý ročník.

Počítejte se mnou. Letos říkáme, že slavíme padesátiny, protože první ročník byl v roce 1969

v Žebráku. To je prvních padesát. Ale když se něco narodí, první rok jeho života je nultý až do prvních narozenin. Pokud tedy nahlédneme na počítání let touto optikou, pak by jednička byla v roce 1970 a tudíž ta padesátá přehlídka přijde příští rok. A v roce 2020 to bude padesátá čistě vysocká, jelikož se tady národně hraje skutečně od roku 1970. Takže to bude padesátka tuplovaná.

Pokud však budeme i na vysockou část aplikovat počítání let odvozené od narození člověka, pak tedy první narozeniny oslavila přehlídka se sídlem ve Vysokém až v roce 1971. Tudíž padesát let může slavit logicky až v roce 2021.

Dává vám to smysl? Ne? Tak si rychle objednejte nějakou skleničku či rovnou celou láhev a přečtěte si to celé ještě jednou. Rázem zcela jasně pochopíte, že prostě slavit se bude ještě další dva roky. No není to hezký! (jn)

KDP mladým

V pátek 11. října jsme viděli divadelní hru Republiku za koně a fotbal. je to komedie, jejímž hlavním tématem jsou, podle našeho názoru, mezilidské vztahy, ať už manželské, anebo sousedské.

díky skvělým hereckým výkonům jsme tomu uvěřili. Zejména bychom vyzdvihli Roberta Nesvadbou v roli sedláka Metelky nebo Kláru Pampelovou jako Hlavatkovou. Naopak nás mrzelo, že Jiřímu Šaldovi (Patočková) bylo málo rozumět a občas nebyl slyšet. Obdivujeme skvěle provedení štronzů všech postav.

Velmi jsme ocenili scénografii: stínohra na začátku, „vlak“, kostýmy,... Ale všimli jsme si některých světelných nedostatků.

Hudební složka byla funkční, nerušila, ale škoda byla, že nezpívaly všechny tři ženské postavy.

Inscenace nás velmi bavila a jsme rádi, že nám bylo umožněno zhlédnout prvotní hru našeho pana učitele Petra Pýchy.

Originál pro vás

Líbí se vám model na obrázku a rádi byste měli podobný módní doplněk ve svém soukromém šatníku? Není nic jednoduššího, než si tento originál porýdit. Autorkou těchto ručně malovaných modelů je Lenka Richterová, kterou většina z vás dobře zná, a zakoupit si je můžete ve stánku v přízemí divadla. A neváhejte dlouho, nebo už nic nebude. (red)

Větrník, zpravodaj L. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídka venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Eliška Bochová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk povolen MK ČR E 22952.

neděle 13. října 2019		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
13:00	Videokavárna	malý sál
13:00	KDP mladým	ISŠ - DM
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Klapý	před divadlem
15:00	vítání Tomáš Töpfer	před divadlem
17:00	Tomáš Töpfer	velký sál
17:30		
18:00		
20:00	U Koččí bažiny	velký sál
20:30		
21:00	Klapý	
22:00	seminář KDP	půdička
22:30	Do kalhot!	divadlo
22:30		
22:30	Česká Kamenice	
22:30	společenský večer	Bowling bar